

Κ. Χρ. Νέτσος

Βαρώνια 24 Σεπτεμβρίου 1946

Τ. Κ. 7

Βαρώνια

Κόριον

Ανδρέαν Αντωνιέδη

Αγαπητέ μου Ανδρέ, α,

Γοργολινούνται μέσ μου ανταλλαξιμένες οι ιδέες και ανεστατώνουν το μυαλό. Ξεταραχά από το γρήμικόν σου στο όποιο προχωρώντας στη συζητήσή μας διατυπώνεις τον ισχυρισμό πως στη τη φάση μέσα ο άνθρωπος είναι ο μεγάλος βασιλιάς.

Α' εν θέλω αγ. μου να παραγκωνίσω την ανθρώπινη αξία με δέν μπορώ επίσης να κρινώ και την αξιοθρήνητη κατέντια στην όποια τον είχον η μεγάλη βασίλισσα, η φάση γιατί στην πραγματικότητα ο άνθρωπος δέν είναι τίποτε παρά μία μαριονέττα στα χέρια της.

Μπροστά σ' αυτή και μπροστά στο μεγάλο μυστήριο που περιχλείει έκστατικά σχέδια ταπεινά ο άνθρωπος νοός για ν' αναπτύξη ανεκφράστου μεγαλειότητας δημιουργήματα εμπνεύσεως εκκαμπίλου.

Μέσα στο άγνωστο που περιχλείει ασφυκτικά σπασταριστά η ανθρώπινη ανεκφρασιμότητα έκφραση και πηγάδι άντηχόν μπροστά της οι μεταλλικοί της τόνοι για να θαστούν εγκληματικά στον τάφο της εφάνειας, έσοδ κνιγούν βαθειά στην άπεραντη θάλασσα της ταπεινής της μικρότητας έκφραση κι' αυτή της δύναμης της.

Ερευνητική η ανθρώπινη φαντασία γεννά μέσα επί της αυουδίας κρεπάλης τον χορό, μέσα από της όρφικης αίωνιότητας την έθανασιατήν μαρτυρική αγωνία ενός ανθρωπιστικά αγωνιζομένου Προμηθέα, που με όλη τη συμβολική του φλόγα άδυνατεί να κληρώση την ακατέλυτη δύναμη ενός έγγαγεννοσένου φοίνικος και σταματά μπροστά στην μυστηριακή λέξη "θεός." Έ' αν μικρός νέος ο άνθρωπος καός έρυνά, ζητά, κοιτάζει. Αίτε αίτε πως πιστεύει γιατί ήμνοι σ' ένα θεό που δέν τον είδε ποτέ, ένα θεό που έλλέζει μορφές και σχήματα σύμφωνα με τις άντιλήψεις του κάθε θεού "Αν διαβέσεις στοός "Αδελφός Καραμαζώφ" στο κεφάλαιο του "Ιεροσχεταστ

της απόψεις του μεγάλου Μπασταγιέφσκη σ' άπορρίψης κάθε θρησκευτικό δόγμα και την έκαρξη ενός θεού άσο έχόμα. Γιατί έγ. μου δέν ποίος τάχα νέναι αυτός ο θεός. Κανείς δέν τον ξαίρει. Μπορεί νέναι ένας βασιλιάς με μπορεί νέναι κι' ένας γαρής.. Αιτός είναι ο θεός, "αυτός που έλ έζει την όψη του κόσμου"

Μέσα από την άγρια άνεμοζέλη της ζωής, έξω από της λώπες και τέ βέσανέ της όρθόνεται έγέρωχαίδια κι' εκατέλυτη μέσα στο βουρβ συγκόλισμα των αίθωνών η φάση. Αιτή που χαρίζει την χαρά για έ χαλκήνη τη λώπη, αιτή που κλέθη το άνώτερο για να γεννήση το κατώτερο,